

Menší policista nasadil úřední tón: „Chlapče, jestli sis to všechno jen vymyslel, může tě to přijít pěkně draho. Je ti to jasné?“

„Samozřejmě. Nikdy by mě nenapadlo si něco takového vymyslet a tahat policii za nos.“ Luk byl upřímně pobouřen.

Max se ho okamžitě zastal. „Luk je velice svědomitý a slušný chlapec. Mohu se vám za něho zaručit.“

Starší policista si něco poznamenal do notýsku. „Můžete nám laskavě popsat paní Mayovou?“

To byla pro Luka hračka. „Tetě Clarisse je devětatřicet, má rezaivé vlasy a vždycy chodí s hodně výraznými šperky. Nejsou ale ze zlata, to ne, jen tak vypadají. A dneska měla na sobě světlé džíny a bílou koženou bundu.“

Starší policista si zamyšleně poklepával na bloček. „Hmm, potom pro vás bohužel nemám dobrou zprávu.“

„Co tím proboha myslíte?“ nechápal Max.

„Před dvaceti minutami byla nalezena žena, na kterou se přesně hodí tento popis. Byla v bezvědomí a právě ji převážejí do nemocnice.“

„Nalezena? A kde?“

„Na druhém konci města. V Alfrédově parku. Ležela tam na lavičce.“

„V Alfrédově parku?“ Luk vlastním uším nemohl uvěřit.

Mladší policista si Luka změřil přísným pohledem. „Jak ti mohla volat z toho obchodu, když byla v parku?“

„A co její auto... to jste také našli u parku?“ napadlo Luka.

Policisté si vyměnili pohledy. Na to odpověď neměli.

„O jaký vůz se jedná?“ Starší policista opět otevřel notýsek a tázavě na Luka pohlédl.

„Červený sportřák. SPIDER. Jeho espézetka je GH 76 8F9.“